

2. Rateordninger i pengeinstitutter

I pensionsbeskatningslovens afsnit I om pensionsordninger m.v., hvor bidrag eller præmier er skattefri, er ordningerne systematisk inddelt i 4 kategorier: Pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed, kapitalpensionsordninger og indeksordninger.

Pensionsordninger med løbende udbetalinger har som hovedformål at udbetale løbende pensionsydelse i form af alders-, invalide-, ægtefælle- eller børnepension. Som eksempel kan nævnes tjenestemandspension, pensionskasseordninger, liv- og overlevelsesrenter. Karakteristisk for disse ordninger er, at pensionsydelse normalt bortfalder ved den berettigedes død. Ordninger af denne art kan efter deres karakter kun oprettes i pensionskasser og forsikringsselskaber. Udbetalingerne er normalt indkomstskattepligtige. Ved ophævelse m.v. i utide skal der betales 40 pct. afgift og i visse tilfælde tillægsskat.

Rateforsikringer i pensionsøjemed er i modsætning til ordninger med løbende udbetalinger kapitalforsikringer, hvor forsikringssummen udbetales i lige store rater over et aftalt åremål af mindst 10 år. Rateudbetalingerne er normalt indkomstskattepligtige, og beskatningsreglerne er stort set de samme som for ordninger med løbende udbetalinger.

Kapitalpensionsordninger er omtalt ovenfor under 1. De kan som nævnt oprettes både som kapitalforsikring i livsforsikringsselskaber og som opsparing i pengeinstitutter.

Indeksordninger er forsikringsordninger eller opsparingsordninger med tilknyttet indekskontrakt, oprettet efter lov om pristalsreguleret alderdomsforsikring og alderdomsopsparing. Disse kontrakter har ligeledes kunnet oprettes både i forsikringsselskaber og pengeinstitutter. Nye kontrakter har ikke kunnet oprettes siden 24. november 1971.

Efter gældende regler har kapitalpensionsordninger og indeksordninger altså kunnet oprettes både i forsikringsselskaber og i pengeinstitutter, medens rateordninger kun kan oprettes i forsikringsselskaber. Efter lovforslaget indføres en ordning, hvorved der bliver adgang til at oprette tilsvarende rateordninger i pengeinstitutter.

Forslaget om indførelse af *rateopsparing i pensionsøjemed* er udformet på en sådan måde, at vilkårene for denne ordning i videst muligt omfang svarer til de vilkår, der gælder for rateforsikring i pensionsøjemed.

Rateopsparing skal herefter indeholde bestemmelse om, at det opsparede beløb skal udbetales i

rater over mindst 10 år, og at rater, der kommer til udbetaling, medens kontohaveren lever, skal udbetales til denne. Opsparingen skal være påbegyndt før kontohaverens fyldte 55. år efter aftale mellem pengeinstituttet og kontohaveren og dennes eventuelle arbejdsgiver, såfremt arbejdsgiveren skal bidrage til ordningen. Der skal være truffet bestemmelse om en indbetalingsperiode og om størrelsen af det årlige indskud. Efter det fyldte 55. år skal opsparing kun kunne forøges med indbetalinger, der svarer til halvdelen af ordningens værdi ved det fyldte 55. år, samt halvdelen af de fremtidige indbetalinger, der var aftalt til ordningen.

Rateudbetalingerne kan tidligst begynde ved kontohaverens fyldte 60. år, medmindre lavere aldersgrænse er godkendt af ligningsrådet. Der kan dog tillige aftales udbetaling ved kontohaverens død før det fyldte 60. år eller i tilfælde af invaliditet. Der kan ikke aftales senere udbetaling for sidste rate end det kalenderår, hvori kontohaveren fylder 80 år. Der skal være adgang til at indsætte visse begunstigede ved død.

Da rateopsparing i pensionsøjemed lige som opsparing i pensionsøjemed foregår ved indbetalinger på indlånskonto i et pengeinstitut, skal de opsparede midler efter forslaget kunne anbringes i værdipapirer efter samme regler, som gælder for kapitalopsparing.

Udbetalingerne fra rateopsparing i pensionsøjemed skal beskattes på samme måde som udbetalinger fra rateforsikringer i pensionsøjemed.

Herefter skal rateudbetalingerne indkomstbeskattes, og der skal ved ophævelse i utide og dispositioner i strid med vilkårene for ordningen betales 40 pct. afgift og tillægsskat.

I de tilfælde, hvor ordningen ikke oprettes som led i en pensionsordning med en arbejdsgiver, skal der endvidere gælde samme begrænsning i fradragsretten for indbetalingerne som for rateforsikring i pensionsøjemed. Det betyder, at fradragsretten for årlige indbetalinger over 25.000 kr. skal fordeles over 10 år efter reglerne i pensionsbeskatningslovens § 18, hvis indbetalingsperioden er mindre end 10 år, jfr. nedenfor under punkt 3.

3. Opfyldningsfradraget i pensionsbeskatningslovens § 18

Efter pensionsbeskatningslovens § 18 er der fuld fradragsret for indbetalinger til pensionsordninger med løbende udbetalinger, rateforsikringer i pensionsøjemed og indekskontrakter, medmindre bidragene eller præmierne er betalt af arbejdsgiveren.